

Og det gør fosteret ikke i dag. Der er altså to parter involveret i det her, mindst, nemlig både kvinden og fosteret, men det er faktisk alene fosteret, der ikke nyder retsbeskyttelse i denne her sammenhæng. Det synes jeg man også må forholde sig til, og så kan man være for eller imod en fast grænse, men hvis man mener, fosteret også betaler en pris – det hørte jeg fru Dorte Bennedsen sige, og det er jeg enig i – så må man også tage stilling til, om det dog ikke også skal nyde en form for retsbeskyttelse.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Man skal være varsom og udtrykke sig meget korrekt. Jeg står fuldstændig ved, hvad jeg sagde; om jeg ikke har været klar nok, eller hr. Sjursen har misforstået mig, ved jeg ikke, men jeg talte om, at nogle betalte prisen: fostre, børn. Her tænkte jeg på nogle af de børn, der bliver reddet igennem disse ekstremt for tidlige fødsler, hvor fødselslæger sætter alt, hvad der eksisterer af teknologi ind på at redde endog meget, meget, meget små fostre.

Det var dem, jeg talte om, der kom til at betale en pris, og der vil også, hvis vi sætter en fast abortgrænse på 20 uger, eller 19 uger vil det jo blive, hvis vi følger Kristeligt Folkepartis forslag, blive flere af den type fostre, børn, der vil komme til at betale en pris.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Det er rigtigt, at der i hvert fald vil være nogle flere børn, der så får lov til at leve. Nogle af dem vil måske også være skadet i en eller anden forstand, nogle af dem vil måske ikke blive frasorteret på baggrund af en genetisk indikation, og så synes jeg også, man må stille spørgsmålet: Har disse børn så ikke alligevel lov til at leve, selv om de måske ikke er, som folk er flest? Jeg synes også, der rejser sig en normalitetsdebat i hele denne her sammenhæng.

Vi ønsker ikke, at alle sundhedsressourcer skal sættes ind på at sikre, at alle og enhver, uanset hvordan de kommer ud, skal overleve; hvis de ikke kan det, hvis de ikke er levedygtige, så skal de ikke, men jeg synes, at de, der måske er handicappede, og som er levedygtige, faktisk skal have lov til at overleve.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det, der bringer mig på talerstolen på nuværende tidspunkt i debatten, er for at bringe det ind

i debatten, som også hr. Sjursen var inde på her til sidst. Med hensyn til den praksis, vi har i dag i Danmark på de sene aborter, afleverede jeg den 8. juni 1998 en redegørelse til Folketingets Sundhedsudvalg, hvor vi redegjorde for, hvad der var baggrunden for de 12 sene aborter, der var i 1996, hvor der var tale om 12 aborter efter 23. svangerskabsuge, og hvor vi har oplyst samtlige 12, der var efter 23. uge.

Og dér er det netop, som hr. Sjursen var inde på, at der jo i dag alene gives tilladelse til de her meget sene aborter, når der er tale om ganske alvorlige sygdomme i fostertilstanden, som vil give det barn, der bliver sat i verden, alvorlige legemlige eller sjælelige lidelser, hvis vi ikke har den her mulighed for at tillade sene aborter efter 23. uge.

Jeg vil ikke trætte Folketinget med at gennemgå alle eksemplerne, også fordi det kan virke meget følelsesladet, men der er jo tale om hjerneskadede børn, der er tale om misdannelser og kromosomfejl, der er tale om vand i hovedet, der er tale om meget alvorlige sygdomme som Downs syndrom. Og alle er diagnosticerede sygdomme, som lægefaglige mennesker har været givet diagnosen på, og som gør, at de fostre, hvis de overhovedet kunne overleve en fødsel og komme til verden, ville få ganske svære fysiske og sjælelige lidelser i deres tilværelse.

Det bør også indgå i debatten, når hr. Sjursen lægger så megen vægt på barnet, på fosteret.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil godt stille hr. Jann Sjursen et spørgsmål. Efter Kristeligt Folkepartis forslag vil grænsen være ca. 20 uger. Hvis man efter det tidspunkt konstaterer alvorlige problemer ved fosteret, virkelige alvorlige problemer, så vil moderen alligevel skulle gå graviditeten igennem, fordi ifølge Kristeligt Folkepartis forslag, må der ikke laves abort efter 20. uge.

Synes Kristeligt Folkeparti slet ikke, at det er et etisk problem at tvinge en gravid kvinde til at gå graviditeten igennem, vel vidende at dette foster har meget, meget små chancer for overhovedet at overleve mere end ganske få dage? Vi synes, det er et etisk problem.

Første næstformand (Birte Weiss):

Det er nu den sidste runde af korte bemærkninger efter dette indlæg, og vi går derefter videre i ordførerrækken. Hr. Jann Sjursen.